

On the Halakhah of War

The Freehof Institute of Progressive Halakhah

Twelve Minute Shiur #45

See also:

Mark Washofsky, [“Is There a Jewish Version of the ‘Just War’ Doctrine?”](#)

Freehof Institute, [“On the Ransom of Hostages”](#)

1 M. Sotah 8:7

2
3 במה דברים אמורים? במלחמת הרשות. אבל במלחמת מצוה הכל יוצאין אפילו (יואל ב') חתן מחדרו
4 וכלה מחופתה.
5 אמר רבי יהודה: במה דברים אמורים? במלחמת מצוה. אבל במלחמת חובה הכל יוצאין אפילו חתן
6 מחדרו וכלה מחופתה.
7

8 To what does all the above (exemptions from military service; Deuteronomy 20:1-9; *M. Sotah*
9 8:1-6) refer? To voluntary wars/wars of state. But in a commanded war, all must mobilize, even
10 “a bridegroom from his chamber and a bride from her canopy” (Joel 2:16).
11 Rabbi Yehudah said: To what does all the above apply? To a commanded war. But in an
12 obligatory war, all must mobilize, even “a bridegroom from his chamber and a bride from her
13 wedding canopy.”
14
15

16 B. Sotah 44b

17
18 א"ר יוחנן: רשות דרבנן זו היא מצוה דרבי יהודה, מצוה דרבנן זו היא חובה דרבי יהודה.
19 אמר רבא: מלחמות יהושע לכבש - דברי הכל חובה, מלחמות בית דוד לרווחה - דברי הכל רשות, כי
20 פליגי - למעוטי עובדי כוכבים דלא לייתי עליהו, מר קרי לה מצוה, ומר קרי רשות.
21
22 Rav Yehudah said: What the majority (the *s'tam mishnah*) call a “voluntary war,” Rabbi
23 Yehudah calls a “commanded war”; what the majority call a “commanded war,” Rabbi Yehudah
24 calls an “obligatory war.”
25 Rava said: Both opinions agree that the wars fought by Joshua to conquer the land were
26 “obligatory” and that the wars fought by the house of David for expansion were “voluntary.”
27 Where they disagree is over wars fought to prevent [literally, “to reduce”] other nations from
28 attacking them: one (R. Yehudah) calls them “commanded,” the *s'tam* calls them “voluntary.”

29 Rambam, *Hilkhot M'lakhim Umilhamoteihem* 5:1

30

31 אין המלך נלחם תחלה אלא מלחמת מצוה, ואי זו היא מלחמת מצוה זו מלחמת שבעה עממים,
32 ומלחמת עמלק, ועזרת ישראל מיד צר שבא עליהם, ואחר כך נלחם במלחמת הרשות והיא המלחמה
33 שנלחם עם שאר העמים כדי להרחיב גבול ישראל ולהרבות בגדולתו ושמעו.
34

35 The king's first duty is to fight a commanded war. What is a "commanded war"? That is the war
36 to defeat the seven Canaanite nations, the war against Amalek, and (the war) to defend the Jews
37 against enemy attack. Afterwards he may fight a voluntary war, that is, a war against other
38 nations for the purpose of expanding the borders of the Jewish commonwealth and to increase
39 his/its greatness and reputation.

40

41

42 Rambam, *Hilkhot Shabbat* 2:23

43

44 גוים שצרו על עיירות ישראל אם באו על עסקי ממון אין מחללין עליהן את השבת ואין עושין עמהן
45 מלחמה, ובעיר הסמוכה לספר אפי" לא באו אלא על עסקי תבן וקש יוצאין עליהן בכלי זיין ומחללין
46 עליהן את השבת, ובכל מקום אם באו על עסקי נפשות או שערכו מלחמה או שצרו סתם יוצאין עליהן
47 בכלי זיין ומחללין עליהן את השבת... (ועיין ערובין מה, א).
48

49 When an enemy nation besieges Jewish towns: if the cause of the conflict is monetary/economic,
50 we do not violate Shabbat to fight them. But if the town lies on the border, we carry our weapons
51 and violate Shabbat to defend it even if the enemy has come for nothing but straw and stubble. In
52 any case, should they come with the intention to kill, or if they have declared war, or if they
53 besiege the town for no stated reason, we carry our weapons and violate Shabbat to defend it...
54 (See *B. Eruvin* 45a).

55

56

57 Rashi, *Eruvin* 45a, s.v. *l'sapar*

58

59 **לספר – עיר שמבדלת בין גבול ישראל לגבול האומות, יוצאין עליהם שמא ילכדוה ומשם תהא נוחה הארץ
60 ליכבש לפניהם.**

61

62 "Lies on the border" – when a town sits on the line dividing the Jewish commonwealth from that
63 of other nations, we mobilize (on Shabbat) because should the enemy capture that town, it will
64 be easier for them to conquer the rest of the country.

65

66

67 CCAR Responsum 5762.8, "Preventive War," the section "Discretionary War in Our Time"

68

69 (A)lthough the Torah allows the king to engage in war for reasons other than national defense, it
70 most certainly does not advocate that he do so. Indeed, the opposite is the case. Jewish law offers
71 but grudging approval of the state's military regime, and it places significant roadblocks in the
72 path of the king who wishes to embark upon a discretionary war... although the Torah permits
73 the state to resort to arms, it does not glorify war. Again, the opposite is the case. Peace, and not
74 war, is our primary aspiration; we are commanded to seek peace and pursue it... From the
75 Torah's exaltation of peace as a predominant social value and from the strict limitations it places

76 upon the conduct of *milchemet hareshut*, we learn a somber lesson: war is at best a necessary
77 evil, “necessary” perhaps but “evil” all the same. This lesson in turn leads us to conclude that the
78 Torah’s permit for the king to engage in war “to increase his greatness and reputation” is a
79 political justification of such a policy but not a *moral* justification of it. This concession to
80 the *realpolitik* of the ancient Near East cannot blind us to the reality of war as it is fought today,
81 to the horrific price it exacts of soldiers and non-combatants alike, and to the prospect of massive
82 and unfathomable destruction that its armaments have placed in our hands... A war
83 fought *today* for anything other than defensive purposes must therefore be viewed as
84 an *unnecessary evil*, as a transgression of the message of the Torah, and as a repudiation of our
85 most cherished values and commitments.

86
87

88 Rambam, *Hilkhot M'lakhim Umilhamoteihem* 6:7

89

90 כשצריך על עיר לתפשה, אין מקיפין אותה מארבע רוחותיה אלא משלש רוחותיה, ומניחין מקום לבורח ולכל
91 מי שירצה להמלט על נפשו, שנאמר [במדבר לא, ז] "ויצבאו על מדין כאשר צוה ה' את משה". מפי
92 השמועה למדו שבכך צוהו (עיין ספרי במדבר פרשת מטות, פסקא קנז).

93 When the army besieges a town, they should not surround it on all four sides but on three sides,
94 allowing all who wish to escape and save their lives to do so, as it is said (Numbers 31:7): “The
95 army campaigned against Midian, as Adonai commanded Moses.” The Rabbis received a
96 tradition that this is what God commanded Moses.

97

98

99 R. Shaul Yisraeli, *Amud Hay'mini*, ch. 16, p. 139

100

101 והיוצא מכל זה, שיש מקום לפעולות תגמול ונקם נגד צוררי ישראל, ופעולה כזאת היא בגדר מלחמת
102 מצווה. וכל אסון ופגע שקורה לפורעים ולבעלי בריתם וילדיהם, הם הם שערבים לזה, והם עוונם
103 יישאו. ואין שום חובה להימנע מפעולות תגמול מחמת חשש שייפגעו בזה חפים מפשע, כי לא אנו
104 הגורמים, כי אם הם עצמם, ואנחנו נקיים. אכן, לפגוע **לכתחילה בכוונה** בילדים, כזה לא מצינו ... על
105 כן מן הראוי לשמור עצמם מלנגוע בהם.

106

107 It follows that the *halakhah* permits reprisal and revenge attacks upon the enemy, and such
108 action falls within the category of “commanded war.” And they are held responsible for all death
109 or injury that happens to the terrorists, their allies, and to their children; they bear the burden of
110 their sin. We bear no obligation to refrain from reprisal operations out of fear that innocent
111 civilians will be harmed thereby, for we are not the cause of that. They have brought it on
112 themselves; we are innocent. However, the *halakhah* offers no justification for the **principled and**
113 **intentional** harming of children... it is therefore important (for Israeli soldiers) to be careful to
114 spare them.

115

116

117 R. Shlomo Goren, *Meshiv Milhamah*, vol. 1, p.

118

119 על אף מצוות הלחימה המפורשת בתורה, מצווים אנו לחוס גם על האויב, שלא להרוג אפילו בשעת
120 מלחמה, **אלא בזמן שקיים הכרח להגנה עצמית לצורך כיבוש ולניצחון**; ולא לפגוע באוכלוסיה בלתי
121 לוחמת, ובוודאי שאסור לפגוע בנשים וילדים שאינם משתתפים במלחמה. פרט לאותן מלחמות

122 המצווה שנצטוונו במפורש בתורה בימי קדם 'לא תחיה כל נשמה', באשר גם האויבים נהגו אז
123 באכזריות, ולכן החמירה נגדם התורה. ואין ללמוד מהן חס וחלילה על מלחמות אחרות ועל זמננו.
124

125 Even though the Torah explicitly commands war, we are commanded to show mercy to the
126 enemy, to avoid bloodshed even during wartime, **except when one must defend oneself for the**
127 **purpose of conquest and victory.** We are forbidden to harm a noncombatant population, and we
128 are certainly forbidden to harm women and children who do not take part in the war. The
129 exception is those “commanded wars” in ancient times about which the Torah explicitly
130 instructed us (Deuteronomy 20:16): “you shall leave no person alive.” That was because our
131 enemies also behaved with cruelty, so the Torah dealt strictly with them. But *has v'halilah* we
132 must not draw analogies from those wars to other conflicts and to our own time.
133

134
135 From *Ruah Tzahal*, “The Spirit of the IDF”
136

137 **טוהר הנשק - החייל ישתמש בנשקו ובכוחו לביצוע המשימה בלבד, אך ורק במידה הנדרשת לכך,**
138 **וישמור על צלם אנוש אף בלחימה. החייל לא ישתמש בנשקו ובכוחו כדי לפגוע בבני אדם שאינם**
139 **לוחמים ובשבויים, ויעשה כל שביכולתו למנוע פגיעה בחייהם, בגופם, בכבודם וברכושם.**
140

141 **Purity of Arms-** A soldier will use his weapons and his power solely to accomplish the assigned
142 mission, only to the extent the mission requires, and he must preserve human dignity even while
143 fighting. The soldier will not use his weapons and his power to inflict harm upon persons who
144 are noncombatants or upon prisoners, and he will do everything in his power to protect their
145 lives, their bodies, their dignity, and their property.